

Klassedeling, og den Uret, man derved kommer til at begaa overfor enkelte, saaledes som det blev nævnt af det ærede Medlem fra Rønne. Hvis man fra Partiet Venstres Side er villig til at yde alle trængende Hjælp i fornøden Udstrækning og kun vil skyde dem ud, som er virkelig velstillede, vil Besparselsen i Statens Udgifter ikke blive ret stor, og i hvert Fald vil den øgede Skattebyrde, der vil blive paalagt de velstillede, naar de ogsaa skal have Andel i Prisnedsættelsen, blive erstattet dem ved de billigere Levevilkår, de derved opnaar. Man overvurderer sikkert Betydningen af, hvad man opnaar ved at klassedele Befolkningen paa denne Maade. Jeg vilde meget beklage, hvis man nu vil gaa bort fra de prisnedsættende Foranstaltninger og gaa over til almindelige Dyrstidsforanstaltninger, som skal bestemmes af offentlige Myndigheder, og som vil medføre de uheldige Følger, som den Slags Ting altid fører med sig, selv om de administreres paa bedst mulig Maade.

Det ærede Medlem fremsatte en Kritik af Flæskeordningen, hentet fra „Ekstra-bladet“. Det gaar altid saadan med Rationering og lignende Foranstaltninger, at der er Overgangsperioder, hvor der kan være Vanskeligheder af administrativ Art. De Vanskeligheder, der maaske i Øjeblikket er til Stede for at kunne faa den Ration, man har Krav paa og Ret til, kan kun være af forbigaaende Art, fordi de stammer fra den Periode, hvor Produktionen var utilstrækkelig, og hvor man maatte hensalte Reservebeholdninger i Uger, hvor Slagtingen var større, for at have dem til Raadighed i den Tid, hvor Produktionen var for ringe i Forhold til det, der krævedes efter Rationeringen. At Produktionen Sommeren igennem blev større, end nogen sagkyndig havde forudsat, var i og for sig heldigt, men det, at man mente, at Produktionen vilde være utilstrækkelig, havde gjort det nødvendigt at foretage Hensalting af Reservebeholdninger i en saadan Udstrækning, at det nu kan være generende, at disse Partier skal anvendes. Men een Ting er given, nemlig, at i det Øjeblik, vi kommer ind i saadanne Forhold, at Flæskeproduktionen i Danmark er langt rigeligere, end Rationeringen kræver, er det helt usandsynligt, at der skulde være praktiske Vanskeligheder ved en god og virksomhedsfuld Gen-nemførelse af en Rationering som den foreslaaede. Man skal derfor ikke dømme om en Foranstaltning ud fra forbigaaende

Tilstande og Forhold, hvis Virkning dog ikke kan være saa overordentlig længe. Jeg kan heller ikke tro, at Slagterierne og Mellemandlerne vil røgte den Opgave at fordele de rationerede Næringsmængder paa uforsvarlig Maade, naar Betingelserne for, at Fordelingen kan ske paa en god Maade, er til Stede.

Det ærede Medlem var ængstelig for, at de betydelige Statstilskud, man ved denne Lov særlig for Brødets Vedkommende skulde give, ikke i tilstrækkelig Grad skulde komme Forbrugerne til gode. Jeg vil anføre de Grunde, hvorfor jeg i Fjor som Medlem af Ernæringsraadet sammen med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og i Aar som Medlem af Prisreguleringskommissionen sammen med det ærede Medlem fra Bjerre har godkendt den Rugpris, som Bagerne skal betale, hvorved Betingelserne sættes for den Avance, der kan erholdes. Man har anført overfor mig, at med en Rugpris af 15 Kr. pr. hkg, som nu betales af Bagerierne, kan man ved en Udnyttelse af indtil 33 Brød pr. hkg faa en Avance paa ca. 50 Øre pr. 8 Punds Rugbrød — beregnet efter den Maksimumspris af 95 Øre pr. 4 kg, som kan tages af de københavnske Brødfabrikker —, og af disse 50 Øre skal der betales 10 Øre pr. 8 Punds Rugbrød i Detailhandleravance; Formalingsudgifterne kan regnes til ca. 7 Øre pr. Brød; tilbage bliver der altsaa 33 à 34 Øre, som Fabrikken faar til Fremstillingsomkostninger o. s. v., og ud af disse 33 à 34 Øre skal betales de forhøjede Arbejdslønnings, de forhøjede Brændselsudgifter, de forhøjede Vedligeholdelsesudgifter og de forhøjede Kørselsudgifter for Fabrikkerne o. s. v. Jeg har den Opfattelse, saaledes som Forholdet er blevet fremstillet for mig, at de 33 à 34 Øres Avance paa hvert 8 Punds Rugbrød driftsmæssig set ikke nu er saa værdifuld, som de 15 Øre paa et 8 Punds Rugbrød var før Krigen. Jeg tror, at naar Rugbrødet før Krigen gav en Fortjeneste af 15 Øre pr. Brød til Dækning af alle Udgifterne, var Nettofortjenesten i Virkeligheden større, end den er den Dag i Dag ved en Fortjeneste af 33 à 34 Øre pr. Brød. Jeg vil gerne anføre dette som Begrundelse for, at baade det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der har haft Lejlighed til at behandle disse Spørgsmaal i Aar og i Fjor sammen med mig, har godkendt den Kalkulation, som man fra Erhvervenes Side fremlagde overfor os, og